

ció de la literatura en l'ensenyament, i va manifestar la voluntat de la Institució de les Lletres Catalanes de treballar en aquesta direcció. Miquel veia en l'actitud dels poders polítics la voluntat de crear uns humans servils i remarcava que no fos precisament el PP qui ho fes sinó partits que teòricament defensen els interessos del país. Freixes i Antich feren notar que el problema de la pèrdua de pes de la literatura en concret i de les humanitats en general venia de lluny i que calia reflexionar sobre les raons que portaven l'administració a propiciar aquest procés. Antich no es va estar de citar Nussbaum per reivindicar la necessitat de les humanitats en el món actual, en un context massa dirigit pels criteris de mercat i de rendibilitat immediata. Va criticar la idea que cal fomenar la literatura més enllà dels valors literaris, que es concreta en una excessiva instrumentalització de la literatura. Assenyalà la importància de l'entrada de les grans editorials de llibre de text en el mercat de la ficció juvenil en aquesta concepció devaluada de la literatura. També va recordar les paraules de la consellera sobre la no necessitat de transmissió de coneixements i tot l'operatiu, amb el suport de les Caixes diverses, per impulsar projectes de presumpta innovació pedagògica.

Jaume Aulet va recordar iniciatives anteriors destinades a reivindicar el paper de la literatura de batxillerat amb alguns petits èxits com el fet que el currículum de llengua de batxillerat es basés sobretot en la literatura. Remarcava la poca base de nivell literari que tenen els alumnes a primer fins al punt que deia que l'antic COU s'havia desplaçat al primer any universitari. També va plantejar la problemàtica associada als màsters de formació del professorat fins a l'extrem de ser més un instrument de "deformació" del professorat que no pas de formació. Anton Carbonell constatava les dificultats de la feina de professor quan es troba, a més, amb l'actitud d'una administració que tendeix a residualitzar la literatura i, per tant, a entorpir encara més una feina apassionant però difícil per l'actitud d'indiferència de l'alumnat. Veu en els currículums dels llibres de text de llengua de batxillerat una prova de la relegació de la literatura, malgrat els compromisos presos fa uns anys. D'aquí la desconfiança cap als nostres gestors. Finalment, Marta Khouja alertava contra el sectarisme dels gurus de la pedagogia com a responsables d'una determinada concepció de la literatura i de la llengua. Creia que al màster no es dóna confiança suficient a l'alumnat per a entendre textos literaris més complexos.

Les intervencions del públic anaren totes en la línia de reforçar les idees centrals manifestades des de la taula: considerar com a enemics de l'ensenyament de la literatura els criteris neoliberals que marquen l'agenda de la política educativa i el pedagogisme que sovint presenta com innovadors i progressistes determinats sistemes que subordinen la comprensió de la literatura i fins i tot la transmissió de coneixement. Ara bé, pel que fa al segon aspecte caldria recordar que si els gurus pedagògics tenen el poder que tenen és perquè molts professors hi han combregat i hi combreguen, i aquest és un factor que hem de tenir en compte en la nostra lluita per la reivindicació del paper de la literatura.

Ramon BACARDIT

Anthony Bonner, doctor honoris causa per la Universitat de les Illes Balears (1 de juliol de 2016). — Dia 1 de juliol de 2016, la Universitat de les Illes Balears (UIB) va investir Anthony Bonner doctor honoris causa. El nomenament, aprovat pel Consell de Govern de la UIB en sessió ordinària dia 12 de maig de 2016, es feia manifest públicament i culminava, així, el procediment reglamentari engegat pel Departament de Filosofia i Treball de la mateixa Universitat, al qual s'hi adherí el Departament de Filologia Catalana i Lingüística General. Amb la màxima distinció acadèmica, es reconeixia la labor investigadora de l'egregi lul·lista, també doctor honoris causa per les Universitats Albert-Ludwigs de Friburg de Brisgòvia (1994) i de Barcelona (1995).

Com és sabut, Anthony Bonner (Nova York, 1928) és músic, botànic, però, sobretot, és un dels màxims exponents en la investigació sobre Ramon Llull i la seva obra. La vinculació amb la universitat balear es remunta als inicis fundacionals mateixos. Tot i que no hi ha impartit docència, hi ha col·laborat pronunciant nombroses conferències i, molt especialment, assessorant la incipient Càtedra Ramon Llull, a l'abast de la qual ha posat un bon nombre de documents bibliogràfics, i hi ha col·laborat contínuament en matèria d'assessorament.

L'acte d'investidura s'inicià amb la tradicional sembra d'un arbre als jardins de la Universitat, concretament davant l'edifici Ramon Llull. Per servir-ne la memòria entre els membres de la comunitat universitària, Bonner elegí un teix (*Taxus Baccata*), arbre emblemàtic de la Tramuntana mallorquina.

L'acte, íntim i de petit format per petició expressa de Bonner mateix, s'inicià amb la lectura del nomenament com a doctor honoris causa a càrrec del secretari general de la UIB, Dr. Pedro Grimalt. A continuació, els padrins glossaren els mèrits pels quals el doctorand optava al conferiment del grau de doctor. En primer lloc, el Dr. Pere Rosselló Bover (Departament de Filologia Catalana), féu un repàs a la biografia de l'homenatjat, per la qual cosa posà en relleu la relació de Bonner amb Mallorca com a terra d'acollida des de la dècada del 1950 i versà especialment sobre la faceta traductora de Bonner, empresa que el portà al coneixement de l'obra de Ramon Llull. En aquest sentit, el Dr. Rosselló en destacà els diversos articles publicats a la revista *Studia Lulliana*, de la qual Bonner fou director, i remarcà especialment les obres que han marcat una fita cabdal en la història del lullisme, com són les *Selected Works of Ramon Llull* o el més recent *L'Art i la lògica de Ramon Llull. Manual d'ús*. Tot seguit el Dr. Joan Lluís Llinàs (Departament de Filosofia i Treball social) revisà les relacions internacionals del doctorand i, sobretot, explicà aquells camps filosòfics fressats per Bonner per treure l'entrellat del pensament lul·lià.

Seguint la litúrgia acadèmica, el rector de la Universitat de les Illes Balears, Dr. Llorenç Huguet, procedí al conferiment del grau de doctor al Sr. Anthony Bonner, que rebé gratament els signes de la distinció propis del grau i l'abraçada de fraternitat en senyal d'entrada al claustre acadèmic. Seguidament el nou doctor honoris causa llegí la lliçó magistral, que versà sobre la formulació lògica de l'Art i sobre l'aplicació conseqüent a la realitat immediata, concretant-ho en l'aplicació de la teoria de la votació i en la informàtica actual.

El rector conclougué les intervencions expressant la gratitud per la labor desenvolupada pel doctor honoris causa al llarg dels anys d'investigació, en regracià l'estret lligam amb la universitat illenca i posà en relleu els valors de la saviesa i la humilitat que caracteritzen la persona d'Anthony Bonner.

Dirigits pel músic Francesc Crespi al clavecí, els membres de la Coral Universitària interpretaren l'himne acadèmic, el *Gaudeamus igitur*, amb una petita adaptació especial per a l'ocasió.

En el marc de la commemoració de l'Any Llull, la Universitat de les Illes Balears distingia, així, la trajectòria investigadora d'un dels estudiosos de major relleu internacional en matèria lulliana, que convertí la petita pàtria de Llull en bressol de la família i en centre de projecció internacional de la recerca lul·lística i científica.

Maribel RIPOLL PERELLÓ
Universitat de les Illes Balears

Lectura de la tesi doctoral de Javier Tomás Arias (8 de juliol de 2016). — El 8 de juliol de 2016, a la Sala de Professors de la Facultat de Filologia de la Universitat de Barcelona, tingué lloc l'acte de defensa de la tesi doctoral de Javier Tomás Arias. La tesi du per títol *Elementos de lingüística contrastiva en aragonés. Estudio de algunas afinidades con gascón, catalán y otros ro-*